

[Indenrigsministeren]

vort Valgbarhedsnævn, som vi kender det i dag, at det er nyttigt, at man under udvalgsarbejdet analyserer og gennemdrøfter de forskellige muligheder, herunder også det forslag, der ligger i Valglovsudvalgets betænkning om helt at afskaffe Valgbarhedsnævnet.

Det er disse overvejelser, jeg også har gjort mig, og de har resulteret i, at jeg på regeringens vegne i lovforslaget fremlægger en mellemløsning: at det er op til vælgerne til og med valgdagen at afgøre det, og at det derefter er Valgbarhedsnævnet, der må overtage det, som vælgerne ikke længere kan give udtryk for.

Jeg mener, at man i virkeligheden er gået meget langt i Valglovsudvalgets betænkning, når man foreslår, at man nedlægger Valgbarhedsnævnet, og foreslår, at alene straffe, der har medført ubetinget fængsel i mindst 30 dage, kan give anledning til, at man ikke er valgbar i valgperioden. Det vil sige, at alt det, der omfatter bødestrafbegrebet, er undtaget. Her vil jeg gerne bistå med, hvad der måtte være behov for af materiale fra ministeriet til, at man kan få en nyttig drøftelse i udvalget om dette spørgsmål. For det er rigtigt, som hr. Glønborg siger, at det ikke er problemfrit. Jeg konstaterer også, at ordførerne her dækker hele spektret lige fra helt at afskaffe Valgbarhedsnævnet til at bibeholde det.

Fru Jane Oksen og fru Lis Noer Holmberg giver udtryk for et stærkt ønske om, at man får tilforordnede også til bistand ved afgivelse af stemmer på plejehjem eller i eget hjem, altså til personer, der ikke er i stand til at møde op på valgstedet. Jeg deler fuldstændig dette ideelle ønske. Det er også derfor, vi har drøftelser med de kommunale parter, altså med Kommunernes Landsforening, med København og Frederiksberg, om ikke man kan klare de praktiske problemer, der er forbundet med også at lade tilforordnede bistå ved afstemning i eget hjem og på plejehjem.

For mig har det altid været lidt uforståeligt, at man siger, at personer, der er raske og i stand til selv at bevæge sig hen til et valgsted, og som kan se og høre, får den fornemme beskyttelse i form af neutralitet, når det gælder tilforordnede, hvorimod man til personer, der ikke er i stand til at bevæge sig til et valgsted, og som måske ikke ser eller hører så godt, og som har brug for hjælp, ikke yder den samme sikring af neutralitet. Ikke hermed sagt, at embedsmænd

ikke nøjagtig efterlever de regler, der gælder, men trods alt har man sagt, at man på valgstedet ønsker at sikre politisk neutralitet. Jeg mener, at folk, der er afskåret fra at afgive deres stemme på et valgsted, har krav på mindst den samme grad af neutralitet.

Jeg er glad for de positive tilkendegivelser. På trods af at der bliver mulighed for grundige drøftelser og bistand til udvalgsarbejdet, håber jeg, det er muligt at få en afgørelse ved en tredjebehandling inden for en relativt overskuelig fremtid, så kommunerne ved, hvilke regler der gælder for det forestående kommunevalg, og ikke mindst så partier og enkeltpersoner ved, hvilke regler der kommer til at gælde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om ændring af lov om mineraliske råstoffer i Grønland.

Af energiministeren (Bilgrav-Nielsen).
(Fremsat 17/11 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Nielson (S):

Socialdemokratiet er positiv over for dette lovforslag. Der har været meget grundige forhandlinger forud mellem de danske og grønlandske interesser. Under disse forhandlinger, skal jeg minde om, har det været Socialdemokratiets opfattelse, at forvaltningen af råstofområdet burde have ligget i hjemmestyret, men vi har taget den samlede løsning, der her er tale om, og som også Grønlands Landsting har tiltrådt, til efterretning.